

Gedichten in Tijden van Corona

Περιμένοντας τους βαρβάρους

—Τί περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;
Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα.

—Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μια τέτοια απραξία;
Τί κάθοντ' οι Συγκλητικοί και δεν νομοθετούνε;
Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Τί νόμους πια θα κάμουν οι Συγκλητικοί;
Οι βάρβαροι σαν έλθουν θα νομοθετήσουν.

—Γιατί ο αυτοκράτωρ μας τόσο πρωί σηκώθη,
και κάθεται στης πόλεως την πιο μεγάλη πύλη
στον θρόνο επάνω, επίσημος, φορώντας την κορόνα;

—Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Κι ο αυτοκράτωρ περιμένει να δεχθεί
τον αρχηγό τους. Μάλιστα ετοίμασε
για να τον δώσει μια περγαμνή. Εκεί
τον έγραψε τίτλους πολλούς κι ονόματα.

—Γιατί οι δυο μας ύπατοι κι οι πραιτόρες εβγήκαν
σήμερα με τες κόκκινες, τες κεντημένες τόγες;
γιατί βραχιόλια φόρεσαν με τόσους αμεθύστους,
και δαχτυλίδια με λαμπρά, γυαλιστερά σμαράγδια;
γιατί να πιάσουν σήμερα πολύτιμα μαστούνια
μ' ασήμια και μαλάματα έκτακτα σκαλιγμένα;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα;
και τέτοια πράγματα θαμπώνουν τους βαρβάρους.

—Γιατί κι οι άξιοι ρήτορες δεν έρχονται σαν πάντα
να βγάλουμε τους λόγους τους, να πούνε τα δικά
τους;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα;
κι αυτοί βαριούντ' ευφράδειες και δημηγορίες.

—Γιατί ν' αρχίσει μονομιás αυτή η ανησυχία
κι η σύγχυσις. (Τα πρόσωπα τί σοβαρά που εγίναν).
Γιατί αδειάζουν γρήγορα οι δρόμοι κι οι πλατέες,
κι όλοι γυρνούν στα σπίτια τους πολύ συλλογισμένοι;

Γιατί ενύχτωσε κι οι βάρβαροι δεν ήλθαν.
Και μερικοί έφθασαν απ' τα σύνορα,
και είπανε πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν.

Και τώρα τί θα γένουμε χωρίς βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις.

Κωνσταντίνος Καβάφης

Wachtende op de barbaren

*Waar wachten wij op, verzameld op de markt?
De barbaren zullen vandaag moeten komen.*

*Waarom zulk een ledigheid in de senaat?
Wat zitten daar de senatoren, en geven zij geen wetten?
Omdat de barbaren vandaag zullen komen.
Wat wetten zullen de senatoren nog maken?
De barbaren zullen, als ze er zijn, de wetten geven.*

*Waarom is de keizer zo vroeg verzezen,
en zit hij in der stad allergrootste poort,
op de straat, en plechtig, dragende zijn kroon?*

*Omdat de barbaren vandaag zullen komen,
en de keizer wacht af om hun heerser
te ontvangen. Ja, hij staat zelfs gereed
om hem een perkament te geven. Daarop
schreef hij hem vele titels toe, en namen.*

*Waarom verschenen onze beide consuls en de praetoren
vandaag met hun rode, hun geborduurde toga's,
waarom dragen ze braceletten met zoveel amethysten
en ringen met heldere glanzende smaragden?
Waarom namen ze heden hun kostbare staven ter hand
met gouden en zilveren versiersels, uitgelezen?*

*Omdat de barbaren vandaag zullen komen
en dergelijke zaken verbazen de barbaren.*

*Waarom komen ook niet als steeds de waardige rhetoren
om hun redes te laten horen, om het hunne te zeggen?*

*Omdat de barbaren vandaag zullen komen,
en die houden niet van welbespraaktheid en schone redes.*

*Waarom begint er plotseling nu die onrust
en dat samenlopen (hoe ernstig werden de gezichten!),
waarom legen zich snel nu de straten en de pleinen,
en keren allen naar hun huizen, diep in gedachten?*

*Omdat het nacht werd en de barbaren kwamen niet;
en er verschenen er van de grenzen,
die zeiden dat er geen barbaren meer zijn.*

*En wat moeten wij nu zonder barbaren?
Die mensen waren althans een uitweg.*

Konstandinos P. Kavafis

(vertaling G.H. Blanken)